

[Oluf Pedersen.]

feuille, der hævdede, at Modstandsbevægelsen og de politiske Partier — Folkestyrets Repræsentanter — er lige Parter i Ministeriet, til Trods for at Statsministeren i Trontalen paa Ministeriets Vegne — ogsaa paa de her nævnte Herrers Vegne — erklærede det stik modsatte, nemlig at den Regering, der nu træder frem for Rigsdagen, er ikke dannet efter sædvanlig parlamentarisk Skik, men den stiller sig helt og fuldt paa parlamentarisk Grund, og saa hører al den Snak om, at to Parter staar lige, intetsteds hjemme.

Enten maa man holde sig til den Erklæring, som de to Ministre har tiltraadt, eller ogsaa til, hvad den ene Minister rejser rundt i Landet og fortæller. Begge Dele kan ikke være sandt, men vi kan maaske faa en Forklaring. Jeg spørger: Er den nuværende Kirkeminister enig med Minister uden Portefeuille Juul Christensen i den Fremstilling? Jeg synes, Ministeriet blev daarligt sammensat, men det glædede mig, at det dog trods alt stod paa parlamentarisk Grund efter Dannelsen.

Jeg ved, at den nuværende Kirkeministers Blad — og vel derfor ogsaa Ministeren selv — skyder sig ind under, at han repræsenterer Modstandsbevægelsen. Men det er jo ikke rigtigt. Han repræsenterer kun Dansk Samling, ingen andre har valgt ham — hvis Dansk Samling overhovedet har valgt ham, han er vel sagtens kaaret. Alt det andet er falsk Tale. Modstandsbevægelsen i Danmark er en almindelig Folkerørelse, omfattende alle Partier. Ogsaa mange af mine Partifæller er med og har prøvet baade Koncentrationslejre og Mishandling fra tysk Side. Og for mit eget Vedkommende kan jeg sige, at jeg endda har givet Tilslutning til Oprettelse af en af de illegale Organisationer, nemlig „Ringene“ — jeg tænker, den højtærede Udenrigsminister husker det.

Jeg siger, vi har alle mere eller mindre været med. Mit Parti er, som sagt, ogsaa repræsenteret, og jeg ved, at der er Medlemmer af Regeringen, som har været ude for Mishandlinger og store Lidelser — det maa man bøje sig for og respektere. Men jeg kender ikke noget til, hvad Kirkeministeren har været ude for; det kan han maaske berette. Jeg har nok set, at han har ofret alt. Vil det sige, at han har ofret sit Gods, eller hvad?

Modstandsbevægelsen kan som den Folkerørelse, den er, følgelig ikke siges at repræsenteres af Kirkeministeren, uden at det bliver en Tilsnigelse. Jeg angriber ikke Modstandsbevægelsen og heller ikke Frihedskæmperne, men tværtimod dem, der misbruger Modstandsbevægelsen til at hyppe deres partipolitiske Kartofler. Den nuværende Kirkeminister siger i sit Blad, „Morgenbladet“, den 11. Maj 1945 om det tredie Standpunkt — det skal jo være hans Partis Program —: Med det tredie Standpunkt menes et Standpunkt midt imellem Liberalisme og Socialisme, Tradition og Oprørsrang. Intet andet Sted er det tredie Standpunkt mere iøjnefaldende end i Rusland, hvor man f. Eks. gennemførte den nye Abortlovgivning i Midten af Trediverne. Dette Program kan i alt Fald ikke siges at repræsenteres af Modstandsbevægelsen — det maa blive Dansk Samlings eget Program. Modstandsbevægelsen hylder ikke det tredie Standpunkt, saa lidt som det hylder det tredie Rige. For øvrigt er det jo betegnende, at netop paa det Tidspunkt, da Rusland gennemførte Abortlovgivningen — altsaa i Midten af Trediverne — var det, at Kirkeministeren i „Danmarks Fremtid“ brugte Betegnelsen Barbari om, hvad der var russisk. Altsaa paa det Tidspunkt, da Kirkeministeren siger, at man i Rusland er inde paa det tredie Standpunkt, siger han samtidig et andet Sted, at der var Barbari i Rusland.

Man kunde da spørge: Er det tredie Standpunkt, Dansk Samling, Barbari eller hvordan? Den rigtige Forklaring er, at Dansk Samling ikke har noget Program, og derfor skifter Partiet Anskuelse, efter som Vinden blæser. Det tror man giver Stemmer, men jeg tror, man undervurderer den danske Befolkning. Det danske Folk vil gerne vide, hvad det skal støtte; det støtter ikke det ubestemmelige og først og fremmest ikke Mennesker, som kun har eet eneste Program, nemlig at opnaa Magt. Det er ogsaa givet, at Modstandsbevægelsen ikke dækker Viseforfatter Poul Sørensen, der rullede sig ud i Roskilde Folkepark, ej heller Kirkeministeren, naar han paa Mødet ude paa Amager ifølge „Politikens“ Referat siger: Vi maa huske, at den politiske Kærne, vi havde her i Landet, indtil Modstandsbevægelsen satte ind, var fordærvet, baade nationalt og socialt. Det var stærke Ord,